

Ἐσκέφθην εἶτα καὶ ἀνελογίσθην τὴν θέσιν μου. Ἐγίνωσκον ὅτι ἐκεῖνη δὲν θὰ ἐνυμφεύετο ἕνα τυφλόν, καὶ ἐγὼ δὲ αὐτὸς θὰ ἠρνούμην τὴν χειρὰ της, ἀφ' οὗτου πλέον δὲν ἦτο τυφλή, ἀλλὰ τελεία, καὶ πλήρης πλούτου. Ἡ δυστυχία μόνη καθίστανεν ἡμᾶς ὁμοίους, ἀφ' ἧς στιγμῆς δὲ ἡ συμπάθεια ἐκεῖνη διεσπάσθη, ἐγὼ ἀπώλεσα πάντα τὰ δικαίωματα, ἅτινα ἡ δυστυχία ἐπ' αὐτῆς μοὶ παρείχε. Ὅποια σχέσεις ἦδη ἠδύναντο νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ τοῦ ἀριστουργήματος τῶν πλασμάτων τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἐσχάτου τῶν πλασμάτων του, μεταξὺ ἐνὸς ἀγγέλου ἢ μιᾶς γυναικός, καὶ ἐνὸς τυφλοῦ ὀρφανοῦ; Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἄς μοὶ συγχωρήσῃ τὴν κρίσιν ταύτην, ἐὰν εἶνε τολμηρὰ! Ἐνόμιζον ὅτι οὐδέποτε θὰ μὲ ἐγκατέλειπε καθ' ὅλοκληρίαν, καὶ ὅτι ἐπεφύλασσε τοῦλάχιστον δι' ἐμέ τὴν εὐτυχίαν, ὅπως ἴσταμαι εἰς μέρος τι, ἐξ οὗ θὰ διήρχετο συχνάκις. ὅπως ἀκούω κυματίζουσιν τὴν ἐσθῆτα αὐτῆς, ἢ ἐκ τῶν χειλέων της ἐκφερομένης λέξεις ἡδυτέρως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τοῦ αἰωνίου ἀποχαιρετισμοῦ, τὰς λέξεις ταύτας: Καλὴν νύκτα, Γερβάσιε!

Ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκεῖνου, οὐδὲν σχεδὸν ἄλλο ἔχω νὰ σᾶς διηγήθω.

Τὸν Ὀκτώβριον μοὶ ἔπεμψε ταινίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦσαν τετυπωμένοι ἀνακοίλιως, αἱ λέξεις αὗται: ὁ πρῶτος ἐπίδεσμος δι' εἶχον ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου. Οὐδέποτε τὸν ἀφῆκα. Ἰδοὺ αὐτός.

Τὸν Νοέμβριον ὁ καιρὸς ἦτο ὥραϊος εἰσέτι· ὁ πατήρ της μοὶ ἔπεμψε δῶρα τινά. Δὲν μοὶ εἶπον περὶ αὐτῶν οὐδὲν τότε.

Τὸν Δεκέμβριον ἤρξαντο πάλιν αἱ χιόνες. Ὑψιστε! πόσον μακρὸς ὑπῆρξεν ὁ χειμὼν ἐκεῖνος! Ἰανουάριος, Φεβρουάριος, Μάρτιος, Ἀπρίλιος, ὅλοκληροι αἰῶνες καταστροφῶν καὶ καταιγίδων! τὸν Μάϊον αἱ σωροὶ τῶν ἀναλυομένων χιόνων ἐπιπτον πανταχοῦ, καὶ μόνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου δὲν ἐπιπτον!

Ὅποταν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου συνεκέρρασαν τὸ ψῦχος, εἶπον νὰ μὲ ὀδηγήσωσιν εἰς τὴν ὁδὸν Βοσσῶν, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἐπέρων οἱ ἡμιονοδηγοὶ· ἀλλ' οὗτοι δὲν ἤρχοντο εἰσέτι. Ὑπέθεσα τότε ὅτι ὁ Ἀρβῆς ἐπλημμύρησεν, ὅτι ἕτερον ὄρος ἠπέλει τὴν κοιλάδα τοῦ Σερβῶζ, ὅτι ἡ γέφυρα τοῦ ἁγίου Μαρτίνου εἶχε καταθραυσθεῖ, ὅτι τὰ πρὸ αἰώνων ἐπικρεμάμενα ἐρείπια τῶν βράχων τοῦ Μαγλὰν εἶχον πέσει ἐπὶ τῶν ἀναδενδράδων, ὅτι ἡ τρομακτικὴ τοῦ Κλιζ περιοχὴ ἐκλείετο διὰ παντὸς πλέον, διότι εἶχον ἀκούσει περὶ τῶν μελλόντων τούτων κινδύνων, λαλοῦντας τοὺς ὁδοιπόρους καὶ τοὺς ποιητάς. Ἐν τούτοις ἀφίκετο εἰς ἡμιονοδηγός, κατόπιν καὶ ἄλλος, καὶ ὁ τρίτος εἶτα. Τότε δὲν περιέμενα πλέον οὐδέν, δότι ἡ εἰμυρμένη μου εἶχε συμπληρωθεῖ. Μετὰ οὐκ ὅπως ἡμέρας μοὶ ἀνέγνωσαν ἐπιστολὴν τῆς Εὐλακίας· εἶχε διέλθει τὸν χειμῶνα εἰς Γενεύην καὶ μετέβαινε διὰ τὸ θέρος εἰς Μιλάνον!

Ἡ μήτηρ μου ἔτρεμε δι' ἐμέ· ἐγὼ ἐγέλασα. Εἶχον μαντεύσει ταῦτα πάντα, καὶ

εἶνε μεγάλη χαρὰ, πιστεύσατε, νὰ γνωρίζῃ τις μέχρι τίνος σημείου δύναται νὰ φθάσῃ ἡ λύπη!

Ἦδη, κύριε, γνωρίζετε τὸν βίον μου ἅπαντα. Ἐν δυοὶ λέξεσιν ἰδοὺ αὐτὸς πάλιν. Ἐνόμισα ὅτι ἡγαπῶμην ὑπὸ γυναικός, ἀλλὰ μόνον εἰς κύων μὲ ἡγάπησεν. Ταλαίπωρε Πύκ!

Ὁ Πύκ ὤρμησε πρὸς τὸν τυφλόν. — Δὲν εἶσαι σύ, τῷ εἶπεν, ἀλλὰ σὲ ἀγαπῶ ἀφοῦ μὲ ἀγαπᾷς.

— Προσφιλές μου τέκνον, ἀνέκραξα, θὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα γυνή τις, ἥτις δὲν θὰ ἦνε ἐκεῖνη, τὴν ὁποίαν ὅμως θὰ ἀγαπήσῃς, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ θὰ σὲ ἀγαπᾷ!

— Γνωρίζετε λοιπὸν νεάνιδα τινὰ τυφλὴν καὶ ἀνάκτον; ὑπέλαβεν ὁ Γερβάσιος.

— Διατί ὄχι; γυναικίκα, ἥτις θὰ σὲ ἴδῃ καὶ θὰ σὲ ἀγαπήσῃ;

— Μήπως σᾶς εἶπον, ὅτι θὰ ἐπανεέλθῃ ἡ Εὐλακία;

— Ἐλπίζω, ὅτι θὰ ἐπανεέλθῃ· ἀλλὰ σὺ ἀγαπᾷς τὸν Πύκ, διότι σὲ ἀγαπᾷ, θὰ ἀγαπήσῃς λοιπὸν καὶ τὴν γυναικίκα, ἥτις θὰ σοὶ εἴπῃ, ὅτι σὲ ἀγαπᾷ.

— Διαφέρει πολύ. Ὁ Πύκ δὲν μὲ ἠπάτησε. Ὁ Πύκ δὲν θὰ μὲ ἐγκατέλειπεν οὕτω. Ὁ Πύκ ἀπέθανεν.

— Ἀκουσε, Γερβάσιε, πρέπει νὰ ἀνχωρήσω ἤδη. Θὰ μεταβῶ εἰς Μιλάνον, θὰ τὴν ἴδω, θὰ τῇ ὁμιλήσω, τὸ ὀρκίζομαι, καὶ κατόπιν θὰ ἐπανεέλθω... ἔχω ὅμως καὶ ἐγὼ θλίψεις καὶ πληγὰς νὰ ἐπουλώσω. Ἰσως δὲν μὲ πιστεύεις, καὶ ὅμως εἶνε ἀληθές! ὦ! ἂν ἡδυνάμην καὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου σοὶ ἐδίδον ὅπως ἀνταλλάξωμεν τὰς καρδίας μας!

Ὁ Γερβάσιος ἔθλιψεν ἰσχυρῶς τὴν χειρὰ μου. Αἱ δυστυχίαι πηράγουνσι τυχύτατα τὰς συμπαθείας!

— Τοῦλάχιστον, ἐξηκολούθησα, οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων σοὶ ἐλλείπει. Αἱ φροντίδες τοῦ προστάτου σου ἠῤῥησαν τὴν μικράν σου περιουσίαν. Διὰ τοὺς κητοίκους τῆς κοιλάδος ἡ εὐτυχία σου εἶνε ὁ ἡδύτερος αὐτῶν πλοῦτος. Τὸ κάλλος σου θὰ σοὶ φέρῃ ἐρωμένην, ἡ δὲ καρδίᾳ σου φίλον!

— Καὶ κύνα!.. εἶπεν ὁ Γερβάσιος.

— Δὲν θὰ σοὶ ἐδίδα τὸν ἰδικόν μου οὔτε δι' ὅλην τὴν κοιλάδα καὶ τὰ ὄρη σου, ἂν δὲν σὲ εἶχεν ἀγαπήσει! Σοὶ δίδω τὸν κύνα μου...

— Τὸν κύνα σας! ἀνέκραξε, τὸν κύνα σας!.. Ὅχι, ὄχι, κύριε... ἀδύνατον!

Ὁ Πύκ μὲ ἠνώνησεν! ἤρξατο θωπεύων με μετ' ἄλλους καὶ χαρὰς συνάμα. Ἦτο ζωηροτάτη τρυφερότης, ἀλλὰ τρυφερότης ἀποχαιρετισμοῦ, διότι ὁπόταν διὰ σημείου, τὸ ὁποῖον βεβαίως περιέμενε, τῷ ἔδειξα τὸν τυφλόν, ἐρρίφθη ὑπερηφάνως ἐπὶ τῶν γονάτων του καὶ στηριχθεὶς ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ Γερβάσιου, μὲ παρετήρησεν ὡς ἀπελεύθερος.

— Χαῖρε, Γερβάσιε! — Δὲν προέφερα τὸ ὄνομα τοῦ Πύκ, διότι θὰ μὲ ἠκολούθει ἰσως. Ὅποταν ἤμην σχεδὸν εἰς τὴν στο-

φὴν τοῦ μικροῦ πεδίου, παρετήρησα τὸν κύνα μου, ὅστις πλήρης αἰσχύνης ἴστατο εἰς τὰ ἄκρα τοῦ δάσους. Ἐπλησίασα αὐτόν· ἐκεῖνος ὠπισθοχώρησεν ἐν βῆμα καὶ πεσὼν χαμαὶ ἐξήπλωσεν ἐπὶ τῶν ποδῶν του ταπεινῶς τὴν κεφαλὴν. Ἐπέρασα τοὺς δακτύλους μου εἰς τὰς μεταξίνους τοῦ τρίχας, καὶ μετ' ἄλλους καρδίας, ἀλλ' ἄνευ ὀργῆς ὅμως τῷ εἶπον: Πήγαινε...

Ἀνεχώρησεν ὡς βέλος, ἐστράφη ἀπαξ εἰσέτι ὅπως μὲ ἴδῃ, καὶ κατόπιν μετέβη εἰς τὸν Γερβάσιον.

— Τοῦλάχιστον, εἶπον, δὲν θὰ ἦνε πλέον μόνος.

Ἔπεται τὸ τέλος.

I. Δ. Ζ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν.

Ἐπίσης φύλλα τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων* τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

Ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν πωλοῦνται διάφορα

ΝΕΩΤΑΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἑλληνικά καὶ Γαλλικά.

Τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα ἐννέα τεύχη τοῦ
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ
τοῦ **A. Lutaud**

τροποποιηθέντος συμφώνως τῇ Ἑλλην. Νομοθεσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ ὑφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς κ. **A. Δ. Καλλιθωκά**, πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ **λεπτῶν 80** ἕκαστον, ταῖς ἐπαρχίαις δὲ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ **λ. 60**.

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ καὶ προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις:

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 10. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. γρ. 12.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

εἰς ἴδιον τεύχος ἐκ σελίδων 400
καὶ πωλεῖται ἐν τῇ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δραχμῶν 2.

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΝΘΩΝ

Ὁ Α' καὶ Β' τόμος τοῦ ἀρίστου ποιητικοῦ περιόδικου τῆς Ζακύνθου, πωλοῦνται ἐν τῇ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δρ. 8. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ δρ. 9.

ΩΡΑΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΣ δι' ἐξωφύλλα κλ. πωλεῖται ἐν τῇ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

ΣΥΛΛΟΓΗ πλουσία στοιχείων καὶ κοσμημάτων διὰ

ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ἐκομίσθη ἐσχάτως εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς **Κορίνθης**, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ εἰς τενεκίδες ἐκ μιᾶς ὁκάς καὶ 70 δραχμῶν πωλεῖται ἀντὶ **δρ. 4, 25**, ἐν τῇ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».